

DIANA CHEPISHEVA

A Bolgár Nemzeti Rádió brüsszeli tudósítója

Diana Chepischeva a folyamat kezdete óta rendszeresen tudósít az EU-tagság országára gyakorolt hatásáról, és elnyerte az Európai Bizottság rádiós újságírói tevékenységért odaítélt Robert Schuman díját.

Az Ön véleménye szerint országa/régiója nagyközönségét érdekli-e az európai regionális politika, és tájékozott-e ebben a témában? Ha nem, akkor ez milyen okra vezethető vissza?

A regionális politika rendkívül fontos Bulgária (a legszegényebb EU-tagállam) számára, a politika működésének megértetése terén viszont még sok a teendő. Hatalmas összegek kerültek befagyasztásra szabálytalanságok és csalások miatt. A bolgár hatóságok ugyanakkor nem nyújtották be a kellő megfelelési értékeléseket az operatív programokhoz, így az eredetileg az országnak szánt több mint 6 milliárd eurós összeg továbbra is elérhetetlen marad.

A nagyközönség így – ahelyett, hogy érdeklődést tanúsítana az európai regionális politika stratégiai koncepciója iránt – egyfajta nemzeti kudarcként fogja fel a helyzetet: „Az EU kész hatalmas összegekkel segíteni a felzárkózásunkat, de mi egyszerűen képtelenek vagyunk megfelelni az elvárásoknak.” Többek között ez volt az egyik fő oka az előző kormány bukásának is. A hatalomra került új kormány ígéretet tett a korrupció megszüntetésére, és az EU-finanszírozás keretében biztosított források megfelelő kezelésének biztosítására. A kérdés most már csak az, hogy sikerül-e olyannyira rendbe tenni a dolgokat, hogy az ország végre megkapja a pénzt. Akkor talán szó lehet majd arról, hogy – a valóságban is látván, hogy mi hogyan történik – lassan megértjük a „kohézió” és az ehhez hasonló fogalmak komplexitását.

Mi teszi érdekessé a regionális alapokkal kapcsolatos történeteket?

Közép- és Kelet-Európa szempontjából maga az az elképzelés, hogy csökkentünk az egyenlőtlenségeket a 27 országot egyesítő Unión belül. Tapasztalatom azt mutatja, hogy mindez gyakorlati példák és sikertörténetek útján magyarázható el legjobban. Ezek egyértelműen igazolják, hogy a „növekedés és a munkahelyteremtés fellendítése” nem csupán üres frázis. Még Bulgáriában is számos példával szemléltethető, hogy az EU-finanszírozás milyen sokat jelenthet.

Az EU regionális politikájával kapcsolatban milyen történetekről számolna be szívesen közönségének?

Szeretnék végre eltávolodni a befagyasztott fizetésekről szóló történetektől, és inkább az országba pumpált pénzekről beszámolni – mindez csak jó kormányzás kérdése.

Akkor végre előtérbe kerülhetnek a valóban fontos kérdések: hogyan biztosítható az EU-finanszírozás előnyeinek teljes kihasználása; hogyan növelhető az energiahatékonyság, hogyan népszerűsíthetők a megújuló energiaforrások és hogyan kereshetünk alternatívákat az Oroszországtól való függőség csökkentése érdekében; hogyan használható fel a regionális politika a „zöldebb” módszerek és az alacsony széndioxid-kibocsátású technológiák bevezetésének, illetve ezzel egyidejűleg új munkahelyek teremtésének biztosításához. Egy másik fontos kérdés, hogy az említett újítások milyen jelentőséggel bírnak az EU szempontjából, és mit jelentenek a kkv-k számára. A lista hosszú, és jelenleg mindez sok bolgár számára egy kicsit elvontnak tűnik. Ennek ellenére is meggyőződésem, hogy nem lehetetlen dologgal állunk szemben.

”Bulgáriában is számos példával szemléltethető, hogy az EU-finanszírozás milyen sokat jelenthet.”

EVA MARTINEZ OROSA

Az INTERREG IV Északnyugat-Európa program kommunikációs referense

Az Ön véleménye szerint országa/régiója nagyközönségét érdekli-e az európai regionális politika, és tájékozott-e ebben a témában? Ha nem, akkor ez milyen okra vezethető vissza?

Én természetesen csak a programom által lefedett „együttműködési terület” (Északnyugat-Európa) szempontjából tudok nyilatkozni. Ez a zóna az EU27 területének 19%-át teszi ki, és 179 millió embernek ad otthont. A hozzánk benyújtott projektpályázatok számából ítélve azt mondhatjuk, hogy Északnyugat-Európa lakossága általánosságban véve jól tájékozott az európai regionális politikáról és az annak keretében biztosított finanszírozásról. Mégis sok még a teendőnk. Az emberek korántsem ismerik olyan mélyrehatóan a rendelkezésre álló forrásokat, mint ahogy azt szeretnénk. Ennek egyik oka, hogy nagyon sok az olyan program, amely egymást átfedő területek hasonló kérdéseivel foglalkozik. Így legtöbbször csak nehezen értik meg, hogy egy-egy program mire terjed ki, milyen prioritásokat helyez előtérbe, és mindez hogyan tükrözi a politikai intézkedéseket.

Mi teszi érdekessé a regionális alapokkal kapcsolatos történeteket?

A regionális alapokról az azok által finanszírozott projektek adják a legvilágosabb képet. Emberi dimenziójuk és a mindennapi életet javító hatásuk miatt az ilyen projektek nagy valószínűséggel számíthatnak az emberek érdeklődésére. Az Északnyugat-Európa program keretében finanszírozott projekteknek emellett van egy fontos előnye: olyan konkrét intézkedésekről van szó, melyek hatását a polgárok közvetlenül „érik”. Projektjeinket persze az is különlegessé teszi, hogy egy távoli régiók közös cél érdekében folytatott együttműködését segítők, nemzetközi „varázslat” eredményeként valósulnak meg. Ezt hívjuk mi szaknyelven „transznacionálisnak”. Az egyik kollégám hasonlatával élve olyan ez, mint egy cukrászcsoporthoz, melyben minden cukrász egy hozzávalót hoz a közös torta sütéséhez. Ugyanakkor viszont pontosan ez a nemzetközi jelleg az, amit a legnehezebb megérteni, és a sajtó felé illetve a sajtón keresztül kommunikálni.

” Emberi dimenziójuk és a mindennapi életet javító hatásuk miatt az ilyen projektek nagy valószínűséggel számíthatnak az emberek érdeklődésére. ”

Mi jelenti a legnagyobb kihívást egy olyan program kommunikálásában, mint például az INTERREG Északnyugat-Európa?

A legnagyobb nehézséget talán annak biztosítása jelenti, hogy a program saját nevet és arculatot kapjon, és hogy megkülönböztethető legyen más INTERREG programoktól. A projektjeinkkel kapcsolatos tájékoztatás során a sajtó általában említést tesz arról, hogy azok ERFA-társfinanszírozással valósultak meg, nem mindig tér ki viszont programunk nevére.

GIEDRIUS SURPLYS

A Lettország-Litvánia-Fehéroroszország ENPI CBC program információs referense

2005-től 2009-ig Giedrius Surplys az INTERREG IIIA/TACIS Litvánia/Lengyelország/kalinyingrádi régió szomszédsági program és a Litvánia-Lengyelország ETC CBC program információs referenseként dolgozott.

Az Ön véleménye szerint országa/régiója nagyközönségét érdekli-e az európai regionális politika, és tájékozott-e ebben a témában? Ha nem, akkor ez milyen okra vezethető vissza?

Hadd idézzek itt egy régi szovjet viccet egy férfiről, aki rövid idő alatt nagyon sokat fogyott, és ezt így magyarázta: „Bekapcsolom a tévét, és Brezsnyevet látom, a rádióban Brezsnyevet hallom. A hűtőt már ki sem merem nyitni.” Attól tartok, hogy a helyzet az EU-val kapcsolatos kommunikáció terén is kezd hasonlónak válni.

A litván napilapok tele vannak az unalmasabbnál unalmasabb EU-zászlós cikkekkel. Az uniós kommunikáció így szerintem kezd hasonlítani a propagandára, és előfordulhat, hogy hamarosan ellenszenvet vált ki.

Ezért is döntöttem úgy, hogy kisebb (117 személyes) közvélemény-kutatást végzek a Litvánián belüli EU-kommunikációról. A felmérésemre érkező válaszok meglepő módon azt bizonyították, hogy a litvánok még nem unják az EU-t. Többségük azt állította, hogy nem érzi fölöslegesen soknak az EU-vonatkozású információt, és nem tekinti propagandának az EU-zászlós cikkeket.

Örülök, hogy pesszimizmusom nem igazolódott be. Attól tartok viszont, hogy ugyanez a felmérés más EU-országokban, vagy Litvániában később ettől eltérő válaszokat eredményezhet.

Mi teszi érdekessé a regionális alapokkal kapcsolatos történeteket?

Egyszerűen az, hogy a saját életemről, és a saját környezetemről szólnak. Hozzájárulnak ahhoz, hogy valóban európainak érezzem magam. Tényleg úgy érzem, hogy én magam is felhasználhatom a regionális alapokat, így érdekel és motivál a dolog. Olyasvalamiről van szó, ami az EU-ban mindenkinek előnyére válik.

Én személy szerint a határmenti együttműködési és szomszédsági programokban is részt vettem, melyek keretében különböző országok egymással határos régiói közös projekteket hajtanak végre. Ez kiváló lehetőség a kapcsolatépítésre, és minden esetben érdekes történetet eredményez.

Különösen az olyan helyzetekben, ha az országok közötti „magas szintű politikai kapcsolatok” nem igazán jók. Gyakran fogalmazok úgy, hogy az ilyen helyzetekben szívesebben választom a közös krumplikapálást, mint a közös sárkányeregetést. Lehet, hogy nem olyan költői, de kézzelfogható, és tovább egyengeti az utat a magas szintű barátság felé.

Tekinthető-e új szakmának az Európai Unió szakpolitikáival kapcsolatos kommunikáció?

Az EU népszerűsítését (Europromo) általában a hivatalnokok világából kikerülő, nem professzionális kommunikációs szakemberek végzik. Mivel munkánk óriási mennyiségű specifikus információt igényel, nem biztos, hogy egy tisztán kommunikációs szakember jobban megállná a helyét.

Azt hiszem, ha az Europromo külön szakmának számítana, az mindenképpen elősegítené tevékenységeink koordinálását, és (elméleti és gyakorlati eszközökkel egyaránt) hozzájárulna azok fejlesztéséhez. Arról nem is beszélve, hogy a jelenleg először tömegesen tesztelő, és az önéletrajzokat csak ezután kéri EPSO felvételi rendszer felülvizsgálata is sokat segíthetne abban, hogy több okos ember kerüljön hozzánk.

” Tényleg úgy érzem, hogy én magam is felhasználhatom a regionális alapokat, így érdekel és motivál a dolog. ”

PATRIZIA LENZARINI

Az olasz ANSA hírügynökség külföldi tudósítója

Az Ön véleménye szerint országa/régiója nagyközönségét érdekli-e az európai regionális politika, és tájékozott-e ebben a témában? Ha nem, akkor ez milyen okra vezethető vissza?

Az olasz nagyközönség körében nagy az érdeklődés az iránt, hogy Európa mit tesz az emberekért a regionális politikán keresztül. Tekintettel a nagyközönség ilyen irányú érdeklődésére, az olasz sajtó – és különösen az Olaszországban méret és példányszám tekintetében is igen fontos regionális újságok – rendkívül fogékonyak az európai regionális alapok kezelésével kapcsolatban Brüsszelből érkező valamennyi információra. És érdeklődésük nem csupán erre korlátozódik. Azt is tudni akarják, hogy a projektek végrehajtásukat követően hogyan javítják majd a kedvezményezettként megjelölt emberek életét.

Mi teszi érdekessé a regionális alapokkal kapcsolatos történeteket?

Egy „sztori” akkor válik érdekessé, ha kielégíti a nagyközönség kíváncsiságát például azzal kapcsolatban, hogy a városaikban ERFA-hozzájárulással tervezett új technológiai beruházások megtörténtek-e, hogy időben befejezésre kerül vagy késik-e a projekt, és ha igen, miért. Fontos például az is, hogy a források megfelelően kerültek-e felhasználásra, vagy esetleg egy részüket elpazarolták.

A projekt kidolgozása után az emberek azt is mindig tudni szeretnék, hogy az hány munkahelyet teremt majd. Elsősorban tehát az érdekli őket, hogy megérte-e a dolog.

Hogyan tudatosítható Olaszország legelszigeteltebb és legszegényebb városainak lakosaiban is, hogy Európa és a regionális politika róluk sem feledkezett meg?

Az európai regionális politika rendelkezik minden kellékkel ahhoz, hogy a nagyközönség által legnagyobbra tartott és leginkább elismert szakpolitikává váljon. Ennek eléréséhez fontos, hogy az Európai Bizottság „mérethez szabott” tájékoztatást biztosítson.

Több mint 20 éves akkreditált újságírói pályafutásom során mindig is nehéznek találtam, ha európai hozzájárulással finanszírozott projekttel kapcsolatos történetet kellett közölnöm. Ez pedig nem a hajlandóság hiányára, hanem sokkal inkább arra vezethető vissza, hogy a regionális politikával kapcsolatos kommunikáció alapját egyetlen szervezet alkotja, holott tulajdonképpen milliokról van szó. Mi a megoldás? Olyan országspecifikus információs egységek, melyek megfelelő tájékoztatással tudnak szolgálni a brüsszeli újságíróknak, ha azt is tudni szeretnék, hogy a kis projektek milyen mértékben képesek megváltoztatni a legelszigeteltebb olasz városok polgárainak életét. Ha egy adott projekt nem kerül végrehajtásra, fontos, hogy ennek oka is közlésre kerüljön.

” A projekt kidolgozása után az emberek azt is mindig tudni szeretnék, hogy az hány munkahelyet teremt majd. ”

